

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til § 4 og § 12 i retsplejerådets lovudkast. Der henvises til betænkningen, side 88, 90, 98 og 102.

Justitsministeriet har dog i bestemmelsens stk. 2 klargjort, at fuldbyrdelse også kan nægtes i det specielle tilfælde, der omtales i protokollens art. II, st. 2.

Til § 7

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til § 5 i retsplejerådets lovudkast. Der henvises til betænkningen, side 88 og 98.

Til § 8

Bestemmelsens stk. 1 svarer til § 6, stk. 1, i retsplejerådets lovudkast, jfr. betænkningen side 88–89 og 99–101.

Bestemmelsens stk. 2 er omformuleret i forhold til § 6, stk. 2, i retsplejerådets lovudkast, idet justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fastslå, at der i det omhandlede tidsrum kan foretages udlæg og andre fuldbyrdelses-skrider men ikke tvangsauktion over udlagt gods eller andre skridt, der går videre end at sikre tilstedeværelsen af gods med henblik på senere fuldbyrdelse. Den foreslåede affattelse af stk. 2 er i overensstemmelse med bemærkningerne til retsplejerådets lovudkast, jfr. betænkningen, side 99.

Det kan tilføjes, at landsrettens afgørelse i kæresager med justitsministeriets tilladelse kan indbringes for højesteret, jfr. retsplejelovens § 392. Danmark har under tilpasningsforhandlingerne givet tilsagn om altid at ville meddele tredjeinstansbevilling, når landsretten ikke har gjort brug af sine skønsmæssige beføjelser til at forelægge sagen for Domstolen, eller når fuldbyrdelsen af den fremmede afgørelse er afslået af retlige grunde. Dette tilsagn gælder, hvadenten appellen er iværksat af skyldneren eller rekvirenten.

Til § 9

Bestemmelsen er udformet på grundlag af § 7 i retsplejerådets lovudkast, jfr. betænkningen, side 89 og 99–101. Retsplejerådet har imidlertid under henvisning til konventionens artikel 40 foreslået, at der ikke skal gælde nogen frist for kæremål, der rejkes af rekvirenten.

Bl.a. på baggrund af hørings svar fra østre og vestre landsret samt Den Danske Dommerforening har justitsministeriet overvejet, om domskonventionens artikel 40 er til hinder for, at der fastsættes en frist for rekvirentens kære svarende til fristen

for skyldnerens kære. Justitsministeriet finder det særdeles tvivlsomt, om konventionen hjemler en rekvirent adgang til at kære et afslag på en begæring om fuldbyrdelse måske flere år efter fogedrettens afgørelse. Domstolen ses ikke at have taget stilling til spørgsmålet. På denne baggrund og da prioritetsreglen i retsplejelovens § 526, stk. 1, indrettelsesbetragtninger for så vidt angår skyldneren samt almindelige rimelighedsbetragtninger med styrke taler derfor, har justitsministeriet udformet bestemmelsen således, at der for såvel skyldneren som rekvirenten gælder en kærefrist på 1 måned, der forlænges til 2 måneder, når den pågældende har bopæl i et andet land.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til § 8 i retsplejerådets lovudkast. Der henvises til betænkningen, side 89 og 99–101.

Til § 11

Bestemmelsen er udformet på grundlag af § 9, stk. 2, i retsplejerådets lovudkast. Der henvises til betænkningen, side 89 og 99–101.

Retsplejerådet har under henvisning til konventionens artikel 40 foreslået, at det i bestemmelsens stk. 1 foreskrives, at kæremålet skal forhandles mundtligt. Efter justitsministeriets opfattelse er det imidlertid tvivlsomt, om artikel 40 indeholder et egentligt krav om mundtlig forhandling. Domstolen ses ikke at have taget stilling til dette spørgsmål. Artikel 40 fastslår, at skyldneren skal tilsiges til at give møde ved appelretten og heri ligger næppe andet, end at appelsagen skal behandles i den kontradiktoriske procesform. Dette krav kan opfyldes ved at give skyldneren lejlighed til at indsende skriftlige udtalelser til den ret, der behandler kæremålet, og ved at kæreinstansen, når særlige grunde taler derfor, anordner mundtlig forhandling, jfr. de almindelige regler om kære i retsplejelovens kapitel 37. Justitsministeriet har under hen syn til tvivlen om konventionsbestemmelsens rækkevidde ændret retsplejerådets lovudkast, således at bestemmelsen i overensstemmelse med konventionens ordlyd fastslår, at skyldneren skal tilsiges til at give møde i forbindelse med kæremålet. Spørgsmålet om dette er et krav på mundtlig appelbehandling må herefter i givet fald afgøres i retspraksis i forbindelse med en forelæggelse for Domstolen. Indtil dette måtte være sket, forudsætter justitsministeriet, at bestemmelsen anvendes på den måde, at skyldneren i forbindelse med tilsen-